Conștientizarea Aurei o cale de vindecare spirituală

Ionel Mohîrță

Nu trebuie să fii medium ca să vezi Aura şi în mod sigur nu trebuie să fii un Sfânt ca să ai aşa ceva! În ultimii 100 de ani, oamenii de ştiinţă au descoperit ceea ce misticii şi clarvăzătorii ştiau cu secole înainte: toate fiinţele vii de pe Pământ emit energie.

Întreaga operă a lui Einstein arată că ceea ce noi percepem ca materie solidă, este în mare măsură un spaţiu gol, înconjurat de energie. Definiţia ne include şi pe noi.

Aura este o reflectare a adevăratei noastre naturi în fiecare moment. Abilitatea de a vedea Aura, este parte a procesului evoluţiei umane şi în timp, toţi vom fi capabili să vedem Aura! Când vom conştientiza propria Aură, de energia celorlalte fiinţe umane şi de situaţiile din jurul nostru, atunci vom putea trece limita inconştientului. Vom intra într-o nouă realitate a conştientizării şi vom face alegeri mai bune în viaţă, controlând individuarea noastră până când aceasta este completă.

Autocunoașterea este o cale a transformării noastre pe care trebuie să o parcurgem pentru a putea înțelege locul și rolul nostru în univers. Însemnătatea ei este cunoscută din cele mai vechi timpuri așa cum reiese din îndemnul pe care Orfeu îl dădea discipolului său:

„Retrage-te până în adâncul ființei tale ca să te ridici până la Principiul tuturor lucrurilor, la marea Triadă care strălucește în Eternul imaculat. Mistuie trupul tău prin focul gândirii tale, desprinde-te de materie ca flacăra de lemnul pe care-l mistuie. Atunci spiritul tău se va avânta în eternul pur al Cauzelor veșnice. Îți voi revela secretul lumilor, sufletul naturii, esența lui Dumnezeu.” [1]

Totul în univers pare a fi doar vibrație. Fiecare atom, fiecare parte a unui atom, fiecare electron, fiecare particulă elementară, chiar și gândurile noastre și conștiența sunt doar vibrații. Din acest motiv putem defini Aura ca vibrații electrono-fotonice, răspunsul unui obiect la unele excitații externe (de exemplu lumina ambientală).

Aura din jurul oamenilor este compusă în parte din radiații electromagnetice, de-a lungul microundelor, luminii infraroșii spre lumina ultravioletă. Frecvența joasă a microundelor și părții infraroșii a spectrului pare a fi asociată cu nivele joase de funcționare a corpului nostru (structura ADN, metabolismul, circulația, etc), în timp ce frecvența înaltă (partea ultravioletă) este mai mult asociată cu activitatea noastră conștientă cum ar fi gândirea, creativitatea, intențiile, simțul umorului și emoțiile.

Trebuie să înţelegem că noi înşine suntem culori. Radiem culoare din toată fiinţa noastră, sub formă de lumină şi energie. Culorile pe care le vedem în lumea exterioară au un impact puternic asupra noastră. Deseori, aducem culorile în jurul nostru, chiar în Aura noastră.

Culorile Aurei ne oferă o alternativă în înţelegerea propriilor emoţii, proceselor energetice şi centrelor energetice, dar şi posibilitatea analizării Eu-lui interior. O persoană poate avea în Aură una sau mai multe culori, dar una de obicei predomină. Această culoare defineşte profilul persoanei în cauză. Aura este un câmp ce vibrează. Culorile se pot schimba dramatic datorită stresului sau schimbărilor majore din viaţa persoanei respective. De obicei, culorile revin la starea iniţială, atunci când persoana începe să se echilibreze. Oamenii pot avea deseori în Aură mai multe culori puternice şi în comportament să manifeste o combinaţie a acestor tendinţe.

Cum îşi aleg oamenii culorile? Fiecare culoare, după cum am văzut, are propria frecvenţă energetică, atât fizică, cât şi spirituală. Noi absorbim acea culoare şi, implicit, energia acesteia.

Oamenii, deseori, preferă nuanţe strălucitoare ce provin din roşu, roz, galben, albastru cald şi verde. Aceste persoane sunt tipul extrovertit. Persoanele introvertite preferă culorile reci: albastru rece şi tonuri de verde. Cei care preferă nuanţe închise au deseori o atitudine detaşată faţă de lume, deseori sunt mai fericiţi singuri, departe de societate şi de compania oamenilor. Oricum, dacă eşti introvertit şi îţi doreşti să îţi schimbi starea, poţi începe prin a purta culori extrovertite din când în când sau foloseşte-le în decorarea casei.

Această energie poate fi măsurată cu instrumente, şi în prezent ea chiar poate să fie reprezentată pe film/peliculă. Oamenii de ştiinţă afirmau că suntem materie solidă, care la rândul ei înseamnă particule tot solide. În zilele noastre ei descoperă cu ajutorul fizicii cuantice, că suntem creaţi din câmpuri magnetice.

Această scurtă definiție a aurei este un motiv suficient pentru a ne antrena în scopul vizualizării vibrațiilor aurei.

În acest articol mi-am propus să vă prezint două metode de vizualizare și interpretare a aurei și anume:

1.Metoda de vizualizare a Aurei prin creșterea vederii periferice (Tom J. Chalko) [2].
Este o metodă de creștere a capacității analizatorului vizual prin anumite tehnici.
2.Metoda de vizualizare prin aparatul GDV Camera (K.Korotkov) [3].
Este o metodă de înregistrare a câmpului electrono-fotonic din jurul corpului cu ajutorul aparatului GDV Camera.

1. Metoda de vizualizare a Aurei prin creșterea vederii periferice

Fizicianul australian Tom J. Chalko, expert în holografia laserului, ne propune o tehnică foarte interesantă de vizualizare și interpretare a aurei pe care o prezint sumar în continuare.

Cu ochii noştri putem indentifica un foarte îngust domeniu de frecvenţe a vibraţiilor electromagnetice, vibraţii ce corespund lungimilor de undă între 0,3 si 0,7 micrometri de la violet la roşu. O combinare a frecvenţelor vibraţiilor de mai sus o percepem ca şi culoare. Putem măsura précis această combinare înregistrând un spectru al luminii, doar cu ajutorul spectrofotometrului.

Culorile percepute de ochii noştri sunt doar o percepţie parţială a unei realităţi mult mai complexe: un complex de vibraţii ale luminii şi a altor vibraţii.

Culorile percepute de ochii noştri sunt doar o percepţie parţială a unei realităţi mult mai complexe: un complex de vibraţii ale luminii şi a altor vibraţii.

Pentru a vedea Aura avem nevoie de:
- creşterea senzitivităţii ochilor noştri;
- extinderea domeniului de percepere a vibraţiilor dincolo de lumina vizibilă.

Deci va trebui să realizăm:
- folosirea şi antrenarea vederii noastre periferice;
- creşterea expunerii;
- mărirea procesării senzaţiei vizuale în creier - mărind comunicarea dintre cele două emisfere.

Vederea periferică

De ce trebuie să folosim vederea periferică? Celulele fotosenzitive ale retinei noastre sunt mai putin afectate la periferie decât în partea centrală (zona numită fovea centralis unde vederea este clară şi precisă). Partea centrală a retinei este folosită constant, şi în timp suferă afecţiuni de la prea multă lumină naturală sau artificială. De asemenea ne-am obişnuit (antrenat) singuri să ne folosim vederea centrală în diferite situaţii în cursul anilor.

Copiii mici văd aura mult mai uşor, pentru că vederea lor centrală nu este încă afectată. O dată ce au contact cu şcoala, acestora li se spune să îşi folosească vederea într-un anumit fel, şi astfel îşi pierd gradual capacitatea lor naturală de a vedea aura.

Creşterea expunerii

Când vrem să facem o poză unui loc întunecat, avem nevoie să creştem timpul de expunere. Putem să urmăm acelasi procedeu şi cu ochii noştri prin a ne concentra într-un singur punct pentru o perioada de 30-60 sec.

Când ochiii noştri se miscă, sau când o imagine se mişcă în faţa ochiilor noştri, ochii percep o medie a acestor imagini (25 de capturi TV pe secundă reprezintă o mişcare fluentă). Când ne concentrăm pe un singur punct, creştem senzitivitatea datorită faptului că mediem lumina pe care o primim, astfel efectul este cumulativ.

Celulele noastre fotosenzitive (roşii, verzi şi albastre) operează ca senzori de vibraţie, care sunt extrem non-lineari şi au memorie, la fel de mult ca şi 3 receptori radio setaţi pe 3 „culori" (roşu, verde şi albastru). Efectul memoriei este dat de faptul că ei pot oscila câteva secunde după ce stimularea vizuală s-a oprit. Când ai nevoie să obţii o vibraţie lungă de, să zicem, pendulare – poţi obţine asta prin folosirea unei forţe foarte mici de excitaţie, şi să persişti cu aceasta. Concentrându-ne ochii pe un singur punct vom obţine un efect foarte similar: cu o foarte mică stimulare poţi oscila gradual celulele tale fotosenzitive pentru obţinerea unei vibraţii lungi şi de aici rezultă o senzaţie vizuală percepută de creier.

Exerciţiu de concentrare 1.

Poziţionează fotografia din Fig 1 la aproximativ 1,5 m în faţa ta. Uită-te exact la punctul negru pentru aproximativ 30 de secunde şi observă punctele colorate cu vederea ta periferică.

Rezistă tentaţiei de a te uita în altă parte în afara punctului negru.

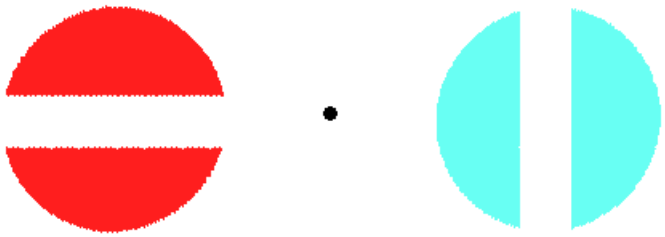

Fig 1. Imagine pentru exerciţiu de concentrare

Observă că zonele colorate par a fi înconjurate de o „aură" ce are o culoare diferită. Când senzori periferici sunt stimulaţi pentru un timp, rezultă senzaţiile de culoare, care sunt mult mai

diferite faţă de atunci când ne folosim vederea centrală. Cu cât te concentrezi mai mult, „aura” va fi mai strălucitoare în jurul zonelor colorate, pentru că senzitivitatea ta creşte.

Ieri te puteai uita la poza asta pentru ore întregi şi nu vedeai nimic. Concentrarea pe un singur punct destul de mult, este cheia. Chiar dacă nu vedem adevărata aura umană, acest exerciţiu ne demonstrează principiul cu care vom putea vedea aura umană prin a ne face conştienti de anumite abilităţi ale vederii şi ale percepţiei noastre.

Exercitiu de concentrare 2

Acest exerciţiu are ca scop să stimuleze comunicarea dintre cele două emisfere ale creierului şi astfel să crească „puterea de procesare” necesară pentru a vedea aurele.

Plasează fotografia din Fig 2 la aproximativ 1 metru în faţa ta. Întinde mâna în faţă astfel încât unul din degetele tale să fie între şi sub cercuri.

Focalizează-te pe vârful degetului tău şi ignoră cercurile. Ar trebui să vezi 4 cercuri. Apoi încearcă să nu dai importanţă celor două cercuri din mijloc si să vezi UN SINGUR CERC CU O CRUCE ALBĂ în vârful degetului tău, în mijloc, între cele două.

Vederea acestei cruci este dovada, că emisfera stângă a creierului (conectată cu ochiul drept) comunică cu emisfera dreaptă (conectată cu ochiul stâng).

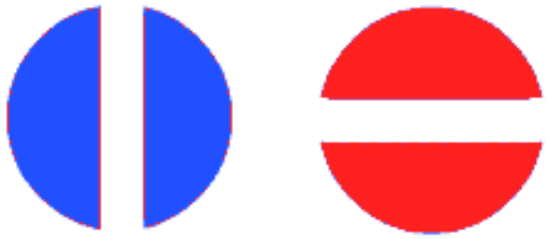

Acest exerciţiu se dovedeşte a fi extrem de folositor: folosindu-l - l5 minute el dublează mărimea aurei electrono-fotonice aşa cum este înregistrată de bioelectrografia GDV.

La început crucea va pluti şi va părea nefocalizată. Experimentează încercând mai multe distanţe între degetul şi ochii tăi pentru a obţine o cruce perfectă. Vei obţine un rezultat semnificativ după 3-5 minute de menţinere a unei cruci în perfect balans, de preferat fără să clipeşti, însă o perioadă magică se pare a fi cea de 45 de minute de concentrare, care face o adevărată diferenţă pentru abilităţile mentale şi aurice.

Se recomandă ca să începi cu un minut sau două şi să creşti gradual în fiecare săptămână. Concentrarea scurtă şi intensivă pare a fi mai bună decât una lungă, întreruptă de lipsa de experienţă.

Treptat, exersând, ar trebui să fii capabil să menţii crucea fără deget. În timp ce menţii crucea încearcă să devii conştient de alte două cercuri cât şi de restul lucrurilor înconjurătoare cu privirea ta periferică. Când poţi analiza mediul înconjurător folosind vederea ta periferică, fără să pierzi crucea (şi concentrarea) vei fi pregătit să vezi şi să citeşti aurele.

Nivele de concentrare avansată:

Una din liniile crucii va parea de obicei „în faţa” celeilalte. Asta înseamnă, că una dintre emisferele creierului tău o domină pe cealaltă. Bărbaţii văd de obicei linia orizontală deasupra

(domină emisfera stângă), iar femeile văd de obicei linia verticală deasupra (domină emisfera dreaptă).

Trebuie să încerci să aduci linia „ascunsă" în faţă cât mai mult posibil, prin concentrare şi voinţă. Nivelul final de concentrare este de a obţine şi menţine o cruce perfect balansată cu toate cele patru ramuri de aceeaşi intensitate, astfel obţinând o perfectă armonie între cele două emisfere. Multe persoane experimentează efecte de neînchipuit aici. În primul rând, concentrarea devine mult mai profundă. În al doilea rând, după 2-3 minute a-i impresia că îţi pierzi vederea, imaginea luminoasă devenind un mov închis sau roz, astfel va avea loc o creştere majoră a senzitivităţii şi conştienţei.

Cea mai importantă proprietate a Aurei este capacitatea sa de a conține informații despre obiect. Aura din jurul ființelor vii (oameni, animale, plante) se schimbă în timp, uneori foarte repede. Aura din jurul obiectelor nevii (pietre, cristale, apă, etc) este fixă, dar se poate schimba sub influența intențiilor noastre conștiente. Aceste fenomene au fost observate de cercetătorii din Rusia, care au folosit efectul Kirlian pentru a studia Aura în ultimii 50 de ani.

În prezent fotografierea și interpretarea Aurei din punct de vedere științific se face cu ajutorul aparatului GDV Camera, construit de cercetătorul rus Konstantin Korotkov, metodă care o voi prezenta în continuare.

2. **Metoda de vizualizare și analiză prin înregistrare computerizată a radiațiilor optice și emisiilor biologice umane stimulate de câmpul electromagnetic ampilficate prin descărcare în gaze.**

Construirea aparatului GDV Camera de către Prof. Konstantin G. Korotkov a dat posibilitatea de a măsura, fotografia şi interpreta structura câmpului energetic de interferenţă distribuit în spaţiul organismului uman şi în imediata sa apropiere. Se crează astfel premizele studierii modelelor de lumină ca surse informaţionale în acest spaţiu. Date recente despre capacitatea luminii de a transmite informaţii reprezintă un domeniu de avangardă în diagnosticarea şi explicarea proceselor psihologice. Este o metodă de extragere a informaţiilor din proprietăţile câmpului energetic biologic prin analiză matematică nonlineară a imaginilor fractalice. Aceasta este deosebirea între GDV (Gas Discharge Visualization) şi Fotografia Kirlian. Este o biofizică cuantico-informaţională.

Fiecare dintre noi doreşte să afle prin metode ştiinţifice în ce stadiu de sănătate şi psihoemoţional se află la un anumit moment. Unul dintre cele mai performante aparate care poate realiza acest lucru în doar 2 min este GDV Camera. Lucrul cu acest aparat (total inofensiv) ajută psihologul în demersul său de psihodiagnoză ca bază de plecare dar şi control în psihoterapie. Se poate astfel face comparaţie între stadiul fizic al organismului (reprezentat prin fiziologia organelor şi ţesuturilor) şi stadiul psihoemoţional (reprezentat prin natura fluxurilor de informaţii).

Aura măsurată prin GDV arată modelul distribuţiei câmpului electrofotonic în jurul corpului. Acest câmp are formă ovoidală şi prezintă mai multe straturi care diferă în vibraţie, precum şi o serie de centri energetici (chakre) prin care se realizează schimburile energo-informaţionale. Fiecare chakră corespunde cu un anumit strat al aurei. Schimbările în stările mentale şi emoţionale sunt însoţite de modificări ale densităţii de electroni la nivelul zonelor de contact cutanat cu electrozii aparatului. Densitatea energetică ca măsură radiometrică, are ca unitate de măsură Jouli/m^2. *Joule* (simbol: J) este unitatea de măsură pentru energie în Sistemului

Internaţional, numită în onoarea fizicianului James Prescott Joule (1818–1889). Această măsură Jouli/m^2 apare în acest caz transformată în număr de pixeli pe ecranul calculatorului.

Sistemul de diagnoză GDV este bazat pe stimularea şi înregistrarea timp de 40 ms a densităţii strălucirii electrofotonice din jurul celor 10 degete, câte unul pe rând. Folosind clinic o hartă verificată, este posibil să se determine, nu doar ce se întâmplă în corpul omenesc, ci şi unde se întâmplă – examinând sectoare specifice a strălucirii electrofotonice pe fiecare deget.

Licăririle electrofotonice sunt întotdeauna de culoare albastru-violet. Este culoarea scânteii electrice. GDV - Aura software foloseşte cîteva tehnici de colorare pentru a ajuta la interpretarea imaginii şi a diagnosticului. Toţi algoritmii de colorare folosiţi sunt bazaţi pe distribuţia de intensitate în înregistrarea luminii. Este folosit un câmp electric special care stimulează procesele electronofotonice în fiecare obiect plasat în acest câmp şi obiectul străluceşte. Vorbind tehnic, electronii în şi din jurul obiectului sunt excitaţi şi strălucesc, ca o plasmă.

Studiind distribuţia proiecţiei fluorescenţei înăuntrul canalelor de acupunctură, apare a fi posibil evaluarea condiţiilor sistemelor separate ale organismului. *Este primul aparat din lume, care ne permite să vizualizăm distribuţia energiei în spaţiu.* Nu este nici un dubiu că sursa principală este stimularea de emisie cuantică a câmpului electromagnetic a subiectului supus studiului. Această emisie este amplificată de descărcarea gazului manifestându-se lângă suprafaţa subiectului.

Aura măsurată astfel arată modelul distribuţiei câmpului electronofotonic în jurul corpului. Câmpul unei persoane active sănătoase este dens, uniform, având schimbări mici de culoare de la albastru spre oranj şi galben. Amestecarea, găurile şi exploziile sunt indicatori ai dezordinii distribuţiei câmpului energetic. Ele indică dezordinea pe nivelul mental, funcţional şi organic. Proiecţia dreaptă caracterizează emisfera cerebrală logică, iar stânga intuitivă.

Omul ca reacţie a sistemului spre toate fenomenele lumii înconjurătoare are următoarele consecinţe:

Câmpul energetic → Nivelul psihologic → Nivelul fizic

Aceasta înseamnă că toate reacţiile se manifestă mai întâi ca eterogenitate a GDV-gramelor a nivelului psihologic luate fără filtru. Doar după o influenţă constantă a unor factori pe o lungă perioadă, apar mai apoi efecte a nivelului fizic.

Asimetria imaginilor degetelor mâinii stângi şi a mâinii drepte sunt importante în analiza şi reflectă nu numai activitatea diferitelor părţi ale corpului dar şi activitatea emisferelor cerebrale.

Regulile principale de analiză:

-mâna dreaptă – emisfera cerebrală stângă

-mâna stângă - emisfera cerebrala dreaptă

Aceasta regulă se aplică când luăm în considerare activitatea mentală sau psihologică a unei persoane:

-mâna dreaptă - organele din partea dreaptă

-mâna stângă - organele din partea stângă

Această regulă se aplică când analizăm condiţia fizică:

-de exemplu rinichiul din partea dreaptă corespunde celui de-al 3-lea deget de la mâna dreaptă şi rinichiul din partea stângă corespunde celui de-al 3-lea deget de la mâna stângă. Defectele observabile care sunt simetrice în ambele părţi sunt semnificative. Problemele fizice

există la nivel fiziologic când sunt prezente la ambele mâini, la sectoarele corespondente. Un defect la doar unul din degete este asociat cu o redistribuire funcţională energetică psiho-fizică.

Emisfera dreaptă - este responsabilă cu intuiţia, imaginaţia, visele, etc.

Emisfera stângă - este responsabilă cu logica, controlul activităţilor, limbajul, etc.

Informaţiile primite descriu starea de energie a organelor şi sistemelor. Imaginile uniforme în anumite sectoare caracterizează o distribuţie uniformă a energiei, dereglările sunt evidenţa excitaţiei energetice în organele sau sistemele respective. Nivelele energetice depind de vârstă! La adolescenţi starea energetică este dezechilibrată (amplitudini considerabile ale producţiei entropiei interioare - energiei), la adulţi starea este în echilibru, la oamenii în vârstă organismul îşi conservă câmpul energetic, limitând schimbul energetic cu mediul înconjurător. Defecte nesemnificative în structura imaginilor pot fi evidenţa unor disfuncţii ale organelor sau sistemelor, care sunt echilibrate de organism cu preţul rezervelor interioare.

Măsurătoarea pune în evidenţă următorii indicatori:

1. **integral area coeficient** (**JS**) **-** acest parametru este măsura nivelului mediu a homeostaziei organismului a unei persoane relativ sănătoase în stadiul de conştienţă calmă. Evaluarea stadiului activităţii dincolo de calm, ambele fizicul şi mentalul, indexul deviază de la valorile echilibrului şi este măsura reacţiei organismului la intrarea (atribuirea) energiei. De ex., în stările modificate de conştienţă valoarea indexului devine distinctă negativ.

Raportul dintre indexul JS al mâinii drepte şi stângi este măsura lateralizării stadiului funcţional şi o primă aproximaţie care poate fi interpretată ca un index generalizat a stadiului fizic (JSR) şi mental (JSL).

Aria integrală se caracterizează prin trei nivele:

NORMAL - indică activitatea normală a corpului uman şi psihic;

SUB NORMAL - o slăbire a stabilităţii funcţionale ale proceselor activităţii vitale şi psihice;

PESTE NORMAL- un mod extrem de funcţionare a corpului care poate duce la supraîncărcarea şi disfuncţia organelor şi sistemului uman;

2.puterea energetică aproximativă a organismului ca întreg (**RMS**).

3.distribuţia geometrică a luminozităţii punctelor electrodermice (**fractal coeficient**)

4.echilibru dintre suprafaţa aurei pe partea stângă şi cea dreaptă (**simetria**).

5.nivelul stadiului psihic al omului sau indicele de stres (**activation coeficient**).

6.indicele de sănătate (**JMS**)

7.deviaţia de la starea de echilibru geometric şi strălucire informaţional (**entropia**) - Noţiunea de entropie este strâns legată de cea de informaţie. Se calculează după formula S = klnP (E). Unde k este constanta lui Bolzman, p este probabilitatea şi E stadiul energetic posibil al sistemului.

Entropia integrală indică stadiul de funcţionare al celulelor, organelor şi corpului uman:

-entropia normală caracterizează progresul activ al tuturor reacţiilor activităţii vitale;

-creşterea entropiei indică apariţia de noi procese determinate de activitatea celulelor şi organelor;

-scăderea entropiei indică intică inhibarea tuturor reacţiilor redox, reacţii de catabolism şi anabolism.

8.estimarea energetică a chakrelor, centrii conştienţei organismului din care rezultă profilul psihologic:

-**valoare chakre** - media valorii suprafeței integrale a EPC/GDV a mâinii drepte și stângi – imaginea sectorului degetului corespondent chakrei specifice (Normalised energetic value of chakras);

-**asimetrie chakre** - diferența dintre luminozitatea sectoarelor degetelor corespondente cu o anumită chakră dintre cele două mâini (emotional-physical disbalance)

9.suprafaţa totală a câmpului energo-informaţional sau Aurei (**area**) - numărul de pixeli pe ecranul PC corespunzători densităţii electrono-fotonice;

10. **Coeficientul formei** (**FC**) este proporția dintre lungimea conturului strălucitor corespunzător intensităţii medii și valoarea medie a razei x 2π care exprimă gradul de neregularitate a conturului strălucitor al aurei.

Din prisma psihologiei transpersonale acest aparat poate măsura Stările modificate de conştienţă «Altered Consciousness States (ACS)».

ACS este termenul folosit pentru stările modificate de conştienţă, promovat de Charles Tart [4] care diferă în mod fundamental în ceea ce priveşte comportamentul şi energia persoanei de mecanismele informaţionale din stările normale de conştienţă. Acestea pot apare în condiţii extreme sau sub influenţa unor substanţe psihoactive sau proceduri psihoactive, etc. A fost elaborată o metodă de înregistrare a elementelor bioelectrografice corelate cu ACS, care foloseşte o tehnică sofisticată, ce include EEG brain mapping, electropunctură, potenţialele cvasiconstante ale creierului şi metoda GDV. Aceasta conduce la crearea unei metode neconvenţionale de urmărire a stării unei persoane în timpul hipnozei, meditaţiei, reglării psihice şi al altor tipuri de activităţi complexe.

Desenul de mai jos prezintă (Korotkov, 2002):

A - GDV-gramă a unei stări normale de conştienţă.

B - GDV-gramă a unei stări modificate de conştienţă.

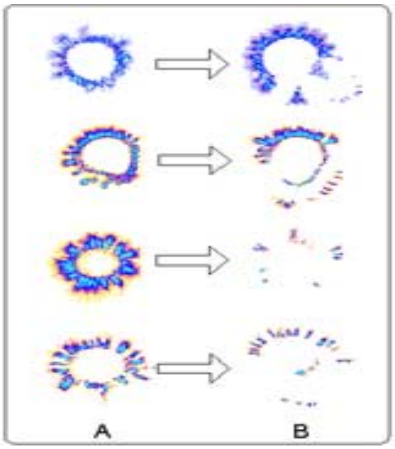

Se observă că în aceste stări câmpul electronofotonic uman apare mult mai mic și mai extins. Acest fenomen se datorează, cel puțin din cercetările pe care le-am efectuat până acum, pe de o parte restructurării acestuia ca urmare a dislocării unor pattern-uri provocatoare de stress și pe de altă parte extinderii aurei în vacuum (inconștientul colectiv).

Astfel ultimul studiu pe care l-am efectuat la Universitatea București pe un lot de 30 de persoane cărora li s-au aplicat tehnici PEU (psihoterapia experiențială unificatoare) s-a constatat următoarele modificări ale indicatorilor:

Măsurarea înainte, în timpul și după efectuarea tehnicilor PEU demonstrează eficacitatea acestei psihoterapii după doar trei zile prin scăderea nivelului total de stres cu 65% a grupului

investigat, creșterea coeficientului formei cu 80% atât fizic cât și emoțional ca urmare a repoziționării câmpului energoinformațional și eliminarea modelelor care provocau stres prin observarea scăderii valorii parametrului arie frontală (90% emoțional și 75% fizic). Scăderea entropiei (60% emoțional și 65% fizic) arată că s-a produs un fenomen de organizare a câmpului electrono-fotonic și în același timp creșterea puterii energetice (RMS) cu 70% fizic.

Așa cum sugerează Modelul Tiller-Einstein [5], energiile astrale operează cu o viteză mai mare decât cea a luminii și gândurile încărcate emoțional au o viață a lor. Aceste forme de gând pot exista în câmpul energetic al creatorilor lor. Psihoterapiile energetice pot disloca formele de gând dizarmonice, care, dacă pleacă din aură, pot transformă boala în sănătate în corpul fizic.

În hermetism aceste forme dizarmonice au fost numite larve ca mai apoi să apară sub numele de complexe în psihologie. Observarea deplasării lor în afara aurei pe displayul calculatorului în timpul măsurătorii a fost coroborată cu reducerea indicelui de stres și scăderea entropiei.

Prin această metodă de psihodiagnostic se ajunge astfel la controlul diverselor psihoterapii cât și la identificarea nivelului de evoluție spiritual a unui subiect în procesul individuării. Imaginea Aurei noastre individuale este o metodă efectivă pentru a corecta atât stadiul nostru psihoemoțional cât și cel fizic.

Pornind de la ceea ce vezi te poţi înalţa la ceea ce nu poţi vedea, pornind de la ceea ce simţi te înalţi la ceea ce este dincolo de simţuri. Acest nivel al sublimării este foarte aproape de paşii individuării.

Theo-doxia mistică a lui Dionisie, susţine o teorie fascinantă despre esenţa luminoasă a universului [6]. Acolo se spune că: „*Dumnezeu este Lumina. La această lumină primordială, increată şi creatoare, are acces orice făptură. Orice făptură primeşte şi transmite lumina cerească funcţie de capacitatea proprie, adică funcţie de rangul la care se situează pe scara fiinţelor, funcţie de nivelul la care gândirea puterii divine a aşezat-o din punct de vedere ierarhic. Purces dintr-o iluminare, universul este un torent de lumină care coboară în cascade, iar lumina izvorâtă de la fiinţa primordială aşază într-o poziţe imuabilă pe fiecare dintre fiinţele create. Dar le şi uneşte între ele, pe toate. Legătură pornită din iubire, lumina inundă întreaga lume, o aşază în ordine şi coeziune şi, dat fiind că orice obiect o reflectă într-o măsură mai mare sau mai mică, această iluminare produce, printr-un lanţ continuu de reflectări, o mişcare inversă dinspre adâncimile întunericului, o mişcare de reflexie îndreptată spre sursa de lumină. În felul acesta, actul luminos al creaţiei instituie, prin el însuşi, o ascensiune progresivă, din treaptă în treaptă, spre fiinţa invizibilă şi inefabilă de la care purcede totul. Totul se întoarce la ea prin intermediul lucrurilor vizibile care, la nivelurile de sus ale ierarhiei reflectă din ce în ce mai bine lumina. Astfel creatul conduce spre increat pe o scară de analogii şi concordanţe. Clarificându-le una după alta înaintezi deci spre cunoaşterea fiinţei divine. Lumina absolută, fiinţa divină sălăşluieşte, mai mult sau mai puţin ascunsă, în orice făptură, în proporţii diferite. Orice făptură conţine lumina, în măsura sa proprie şi dezvăluie, în faţa celui care vrea s-o observe cu dragoste, partea de lumină închisă în ea“.*

Se pare că așa cum spunea Mark Twain [7]: „Tunetul e foarte impresionant, dar treaba o face trăsnetul.”

Bibliografie

1. Schure E., (1994), *Marii inițiați* (cap.Platon), Ed.Lotus, București.
2. Chalko T. J., *Auras: seeing is believing*. E-notes from the famous workshops. http://www.thiaoouba.com/seeau.htm.
3. Korotkov K. G., (2002) *Human Energy Field: Study with GDV Bioelectrography*, Backbone Publishing Company, USA.
4. Tart C., (1975), *States of Consciousness*, E.P.Dutton and Co., New York.
5. Tiller W., (1977) *The positive and negative Space/Time frames as Conjugate systems*, Future Science Doubleday & Co NY.
6. Sfântul Dionisie Areopagitul, (1996), *Opere complete şi Şcoliile Sfântului Maxim Mărturisitorul*, Editura Paideia, Bucureşti.
7. Zorilă T., (2008), Dicționar de citate, maxime și proverbe, Ed. Corint, București.